

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Bîrnaz Marian prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia din 13 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui

Bîrnaz Marian Gheorghe,

născut la 10 aprilie 1976, originar și domiciliat în s. Gribova, r-nul Drochia

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 28 august 2013 - pînă la 13 mai 2014; (instanța de fond);

2. de la 11 iunie 2014 - pînă la 14 ianuarie 2015; (instanța de apel);

3. de la 20 martie 2015 - pînă la 06 mai 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 13 mai 2014, Bîrnaz Marian a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la data de 03 iunie 2013 aproximativ la orele 07⁴⁰, în apartamentul nr. 26 din str. Independenței, nr. 47 "b" din or. Drochia, care era în folosința lui Bîrnaz Marian, s-a depistat și s-a ridicat o substanță de culoare albă fărmicioasă, care conform raportului de expertiză nr. 1222-1223 din 16 iulie 2013, reprezintă substanță narcotică cocaină cu masa de 3,640 gr.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, argumentînd că instanța de fond a dat o apreciere unilaterală probelor în sensul învinuirii și neobiectiv a examinat

cauza în urma cărui fapt, pripit a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Bîrnaz Marian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 ianuarie 2015, apelul declarat a fost respins ca fiind nefondat și menținută sentința contestată.

5. Curtea de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei, a apreciat probele prezentate de părți din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia de vinovăție a inculpatului Bîrnaz Marian în săvîrșirea infracțiunii incriminate.

La fel, a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului și anume: declarațiile martorilor Dimitrașciuc D., Balan B., Cerchez I. și Guțu V., care au confirmat depistarea și ridicarea pachețelului cu praf de culoare albă din apartamentul care se afla în folosința inculpatului, cît și prin următoarele înscrisuri din dosarul penal: procesul - verbal de percheziție din 03.06.2013, rapoartele de expertiză nr. 1513 din 06.06.2013 și nr. 1222-1223 din 16.07.2013, prin care a fost constatat că praful ridicat din apartamentul nr. 26 din str. Independenței, nr. 47 "b" din or. Drochia, care era în folosința lui Bîrnaz M., reprezintă substanță narcotică – cocaină cu masa de 3,640 gr.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul, care, fără a invoca vre-un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că Bîrnaz M., ilegal a fost condamnat, deoarece la materialele cauzei lipsesc probe pertinente, care cu certitudine ar demonstra vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, hotărîrile pronunțate fiind bazate doar pe presupuneri.

Procesul - verbal de percheziție urmează a fi declarat nul, deoarece această probă a acuzării a fost obținută cu încălcarea dreptului inculpatului la apărare, întrucît la efectuarea percheziției, ultimul nu a fost asistat de un avocat.

Cu toate că apărarea în cadrul ședințelor de judecată a Curții de apel a invocat faptul că percheziția a fost efectuată cu încălcarea dreptului inculpatului la apărare, instanța de apel a trecut cu vederea acest argument și în decizia adoptată nu s-a pronunțat asupra acestui fapt, nefiind clar dacă acest argument a fost lăsat fără examinare sau acesta a fost respins, prin ce i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, menționînd că recurentul nu a argumentat ilegalitatea hotărîrii cu indicarea problemelor de drept. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor considerînd că nu au fost administrate în raport cu prevederile art. 101 Cod de

procedură penală, fiind comise încălcări, însă, toate acțiunile de urmărire penală, au fost efectuate legal, nefiind admise careva încălcări a legii procesual penale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În recursul ordinar declarat de inculpatul Bîrnaz Marian, se indică formal (art. 420, 421, 427-430, 435 Cod de procedură penală), însă din conținutul recursului se semnalizează temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul constată că, motivele invocate de recurent sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, recurentul nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, care sînt argumentele care ar confirma că Bîrnaz M. nu a comis infracțiunea imputată.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui sale în cele incriminate.

Potrivit prevederilor art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.

În opinia Colegiului, instanța de apel just a concluzionat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și întemeiat a ajuns la concluzia că Bîrnaz M. a săvîrșit infracțiunea de procurare, păstrare a substanțelor narcotice, săvîrșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare, iar pedeapsa i-a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Colegiul constată, că instanța de apel a conchis întemeiat că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și-a găsit confirmare atît prin declarațiile martorilor Dimitrașciuc D., Balan B., Cerchez I. și Guțu V., cît și prin materialele cauzei penale și anume: procesul - verbal de percheziție din 03.06.2013 și rapoartele de expertiză nr. 1513 din 06.06.2013 și nr. 1222-1223 din 16.07.2013.

Prin urmare instanța de recurs conchide că, probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, judecând apelul a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor noi prezentate instanței de apel, precum și s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază ca fiind corecte și legale hotărîrile contestate.

Totodată, Colegiul penal evidențiază că argumentele recursului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat detaliat asupra acestora, just respingîndu-le ca neîntemeiate.

Mai mult, Colegiul reține că nu sunt temeiuri de a da o apreciere critică declarațiilor martorilor Dimitrașciuc D., Balan B., Cerchez I., așa cum solicită recurentul, deoarece martorii, au făcut declarații sub jurământ fiind avertizați de răspunderea penală în baza art. 312-313 Cod penal. De asemenea, nu s-au stabilit careva circumstanțe ce ar determina instanța să nu admită în calitate de probe datele obținute în urma cercetării cauzei, părțile neinvocând și necontestând conținutul actelor întocmite în urma efectuării acțiunilor procedurale.

Referitor la argumentul invocat de recurent în partea ce ține de declararea nulității procesului - verbal de percheziție din 03 iunie 2013 (f.d.106, vol. I), pe motiv că la momentul efectuării percheziției nu a fost asistat de un avocat, prin ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la apărare, urmează a fi respins ca neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit art. 127 alin. (2) Cod de procedură penală, la efectuarea percheziției este obligatorie prezența persoanei la care se face această acțiune procesuală. În cazul în care există motive întemeiate percheziția poate fi efectuată în lipsa acestei persoane, dar cu prezența unor membri adulți ai familiei sau reprezentanților lui.

În conformitate cu prevederile alin. (7) al aceluiași articol apărătorul este în drept de a participa la toate acțiunile legate de percheziție sau de ridicare a obiectelor sau documentelor. Prezența avocatului nu este obligatorie, dar la solicitarea persoanei percheziționate poate fi invitat și pînă la prezentarea avocatului efectuarea percheziției se suspendă, dar nu mai mult de 2 ore.

Totodată, neprezentarea apărătorului nu poate servi drept obstacol la efectuarea percheziției.

Analizând materialele cauzei Colegiul penal relevă că Bîrnaz M. la momentul efectuării percheziției, nu a solicitat prezența unui avocat, precum și nu a înaintat careva obiecții sau declarații la întocmirea procesului - verbal privind efectuarea percheziției.

Un alt argument invocat de recurent este încălcarea dreptului la un proces echitabil, deoarece instanța de apel a trecut cu vederea argumentul invocat privind încălcarea dreptului său la apărare, pe motiv că nu a fost asistat de avocat în timpul petrecerii percheziției și nu s-a pronunțat în decizia adoptată asupra acestui argument.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului și a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și motivată, însușindu-și legal argumentele instanței de fond, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărîrea atacată, și corect a considerat că nu este necesară reluarea acestora, constatîndu-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărîrilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

În acest context, Colegiul consideră necesar de evidențiat jurisprudența CEDO, (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandiei), în care s-a specificat că în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, indicînd în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

În același context, Colegiul menționează că deși art.6§1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument în parte (Van de Hurk v. the Netherlands).

Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (Hiro Balani v. Spain).

Astfel, Colegiul reține că argumentul recurentului cu privire la nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel nu și-a găsit confirmare în cazul supus judecării.

Colegiul conchide că, temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*” și „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, nu și-au găsit confirmare în cazul supus judecării.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de inculpat, iar autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată.

În consecință instanța conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de inculpat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că temeiurile indicate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bîrnaz Marian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui *Bîrnaz Marian Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 28 mai 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti